

Amstelveen, 19 juli 2015

Betreft: Wet natuurbescherming en consequentie amendement 107

Geachte heer Leenders,

Hartelijk dank voor uw reactie op onze brief d.d. 16 juli. Toch begrijpen wij dit betoog niet, aangezien dit niet overeenkomt met de tekst van het wetsvoorstel, zoals dat is geworden als gevolg van het amendement en de toelichting op het amendement.

U stelt dat het wetsvoorstel inclusief amendement voorziet in een verplichting voor jachthouders om te handelen overeenkomstig het faunabeheerplan, waarbij u verwijst naar artikel 3.12, eerste lid, tweede volzin. U stelt vervolgens dat deze verplichting zo nodig bestuursrechtelijk kan worden gehandhaafd. U stelt dat als een jachthouder niet overeenkomstig het faunabeheerplan handelt, de provincie de jachthouder hierop kan aanspreken door oplegging van een last onder dwangsom.

In artikel 3.12, eerste lid staat nu:

Er zijn faunabeheereenheden die voor hun werkgebied een faunabeheerplan vaststellen. Het duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren, de bestrijding van schadeveroorzakende dieren door grondgebruikers en de uitoefening van de jacht geschieden overeenkomstig het faunabeheerplan.

Om afdwingbaar te zijn, dient een artikel in een wet duidelijk te zijn en niet voor verschillende uitleg vatbaar te zijn. Dat geldt dus ook voor de mogelijkheid van bestuursrechtelijke handhaving. De tekst van het artikel, zoals dat nu is geformuleerd, voldoet daar niet aan. Er staat dat 'er faunabeheereenheden zijn die een faunabeheerplan vaststellen'. Er zijn dus mogelijk ook faunabeheereenheden die geen faunabeheerplan vaststellen.

Als het de bedoeling van het amendement was geweest om te bewerkstelligen dat jachthouders zich bij alle handelingen, waarbij dieren worden gedood, moeten houden aan het faunabeheerplan, waarom is dan de oorspronkelijke tekst van het wetsvoorstel geschrapt?

De oorspronkelijke tekst van artikel 3.12, eerste lid luidde:

De bestrijding van schadeveroorzakende dieren, uitvoering van het beheer van populaties van in het wild levende dieren en de uitoefening van de jacht geschieden uitsluitend overeenkomstig een faunabeheerplan, opgesteld door de faunabeheereenheid in wier werkgebied de handelingen worden verricht.

Deze tekst voldoet wel aan de eisen van duidelijkheid en afdwingbaarheid. Het feit dat deze tekst is geschrapt, betekent wat ons betreft dus wel degelijk een verslechtering waar het gaat om de (afdwingbare) bescherming van dieren.

In artikel 3.12, eerste lid, staat weliswaar dat het beheer van populaties, schadebestrijding door grondgebruikers en de uitoefening van de jacht 'geschieden' overeenkomstig het faunabeheerplan. Maar als het inderdaad de bedoeling van het amendement was geweest om ervoor te zorgen dat de uitoefening van de jacht en de schadebestrijding door grondgebruikers uitsluitend plaatsvindt op basis van een faunabeheerplan, waarom zijn dan de teksten in het oorspronkelijk wetsvoorstel, waarin dit ondubbelzinnig is vastgelegd, geschrapt?

Dat geldt namelijk voor de tekst in artikel 3.14, vierde lid, tweede volzin:

Aan de vrijstelling wordt in ieder geval het voorschrift verbonden dat de handelingen plaatsvinden overeenkomstig het daartoe vastgestelde en goedgekeurde faunabeheerplan.

En dat geldt ook voor de tekst in artikel 3.18, vijfde lid:

Het is verboden om de jacht uit te oefenen, indien daarbij niet wordt gehandeld overeenkomstig het daartoe vastgestelde en goedgekeurde faunabeheerplan.

In deze beide teksten is een heldere verplichting opgenomen voor respectievelijk grondgebruikers die gebruik willen maken van de vrijstelling om schade te bestrijden en jagers die de jacht uitoefenen, om te handelen overeenkomstig het faunabeheerplan. Door deze zinnen bewust te schrappen, wordt de afdwingbaarheid en handhaafbaarheid van artikel 3.12, eerste lid, teniet gedaan.

Dit alles wordt bevestigd in de toelichting op het amendement. Hieruit blijkt dat als er al een faunabeheerplan door een faunabeheereenheid wordt opgesteld, het gaat om een 'globaal plan' waar het gaat om jacht en schadebestrijding door grondgebruikers. De verplichting voor wildbeheereenheden om gegevens te verstrekken voor dit onderdeel van het faunabeheerplan, is met het amendement geschrapt. Dat betekent dat in het faunabeheerplan, waar het gaat om jacht en schadebestrijding door grondgebruikers, slechts algemeenheden zullen zijn vermeld. Dat de verplichting voor jachthouders om zich aan het faunabeheerplan te houden, bestuursrechtelijk kan worden gehandhaafd, zoals u opmerkt, heeft op deze manier geen betekenis. De inhoud van het faunabeheerplan waar het gaat om jacht en schadebestrijding door grondgebruikers zal dermate vaag en algemeen zijn, dat deze voorwaarden niet snel zullen worden overtreden.

U stelt ten slotte dat de jacht in dienst zal staan van de natuur, omdat de jachthouder moet bepalen wat in zijn jachtveld nodig is om een redelijke wildstand te handhaven (artikel 3.18, derde lid). Dit wordt door ons betwist. In artikel 3.18, derde lid staat:

De jachthouder doet datgene wat een goed jachthouder betaamt om een redelijke stand van het in zijn jachtveld aanwezige wild als bedoeld in het tweede lid te handhaven, dan wel, bij het ontbreken daarvan, te bereiken en om schade door in zijn jachtveld aanwezig wild als bedoeld in het tweede lid te voorkomen.

Ook dit betreft een vage voor meerderlei uitleg vatbare opdracht, die op geen enkele manier handhaafbaar is. Zo is de vraag: Wat is een redelijke wildstand? Wie bepaalt dat? Aan wie moet de jager verantwoording over deze stand afleggen? Wie controleert dat? Dat betekent dat, anders dan u stelt, ook dit artikel absoluut niet handhaafbaar is, niet strafrechtelijk, niet bestuursrechtelijk en ook niet civielrechtelijk.

Uiteraard zal een jager er altijd voor zorgen dat er ook in de toekomst voldoende te jagen overblijft. De soorten die als wild zijn aangegeven, kenmerken zich vooral door hun

algemene aanwezigheid en hun snelle voortplanting. Dat betekent dat zij als gevolg van de jacht niet snel in hun voortbestaan bedreigd zullen worden, zelfs niet als er intensief op wordt gejaagd. Dat betekent echter allerm minst dat de jacht op enige manier in dienst zou staan van de natuur. De natuur heeft absoluut geen jacht nodig. De jacht heeft wel allerlei negatieve effecten op de natuur. De jacht veroorzaakt schuwheid, het zorgt voor versterking van zowel de wildsoorten zelf als de overige aanwezige diersoorten, het veroorzaakt onnatuurlijke selectie en, het belangrijkste, het is strijdig met het belang van de bejaagde individuele dieren zelf en dus in strijd met de erkenning dat dieren een intrinsieke waarde hebben.

Al met al gaat het om zeer onduidelijke regelgeving, die zelf op meerdere manieren kan worden uitgelegd. Dergelijke regelgeving is per definitief niet handhaafbaar.

Wij kunnen, gezien het voorgaande, helaas niet anders dan concluderen dat het wetsvoorstel, als gevolg van het amendement, wel degelijk is verslechterd. Anders dan u beweert, is er geen sprake van handhaafbare verplichtingen die aan jagers worden opgelegd. En uw opmerking, dat de jacht in dienst staat van de natuur, is ronduit misleidend.

Wij vinden het heel jammer dat wij tot deze conclusie moeten komen en zullen alles in het werk proberen te zetten om te voorkomen dat het wetsvoorstel op deze manier door de Eerste Kamer wordt aangenomen.

Hoogachtend,

Mw. A.P. de Jong, secretaris Stichting De Faunabescherming

Stichting De Faunabescherming (voorheen Stichting Kritisch Faunabeheer)
Secretariaat: Amsteldijk Noord 135 1183 TJ Amstelveen
Telefoon (020) 6410798 Telefax (020) 6473700
Penningmeester: Postgiro 3522188 Renkum